

Ein bunters Land

von Manfred Mai

Një vend shumëngjyrësh

nga Manfred Mai

übersetzt von Gladiola Sadiku

Kokokaka ishte një vend prapa maleve.
Pumpujt jetonin atje që prej një mijë vjetësh.
Atje kishte gjithnjë pumpuj të mëdhenj dhe të vegjël, të shëndoshë e të dobët, të zgjuar dhe budallenj.
Por, sado të ndryshëm që ishin, të gjithë pumpujt kishin diçka të përbashkët: gëzofin blu.

Derisa një ditë lindi pumpu i parë me gëzof të kuq.

Prindërit e tij u trembën shumë, kur panë fëmijën e tyre të kuq. Ata e lanë dhe e fërkuan atë vazhdimisht, por gëzofi i fëmijës së tyre mbeti i kuq.

- Megjithatë, unë e kam xhan, - tha mamaja.

Babai pohoi duke tundur kokën:

- E rëndësishme është të jetë i shëndetshëm dhe i lumtur.

Pumpu i kuq u bë i shëndetshëm, por nuk ishte vërtet i lumtur. Sepse, edhe pse prindërit e tij e donin, dhe shumica e pumpujve të tjerë sillleshin mirë me atë, pumpu i kuq e ndjente që ishte ndryshe.

Dhe për këtë shkak ishte ndonjëherë i trishtuar.

Një mëngjes u tha prindërve të tij:

- Unë do shkoj dhe do të kërkoj, derisa të gjej pumpuj të kuq si unë.

Prindërit u trembën po aq sa atëherë, kur e panë fëmijën e tyre për herë të parë.

- Nuk është e nevojshme të shkosh, - ia ktheu babai. Nuk ka pumpuj të kuq.
- Por edhe unë jam i kuq.
- Por ti je një përjashtim.
- Ndoshta ka edhe përjashtime të tjera, - i tha pumpu i kuq. Dhe unë dua t'i gjej ato.

Prindërit as nuk mund t'ia ndërronin mendjen atij, dhe as ta ndalonin atë, dhe, ai u nis për rrugë.

Por në të gjithë vendin Kokokaka ai nuk gjeti as edhe një pumpu të kuq.

I zhgënjyer dhe i mërzitur mori rrugën për t'u kthyer në shtëpi.

Prindërit e tij ishin shumë të lumtur, kur fëmija i tyre ishte sërish përballë tyre.

Edhe shumica e pumpujve të tjerë u gëzuan, që pumpu i kuq ishte përsëri në shtëpi.

- Që të jem i singertë, - tha një pumpu i shëndoshë, - mua më ka munguar e kuqja.
- Edhe mua, - tha shoku i tij i dobët. Unë mendoj që është vërtet mirë, që nuk ka vetëm pumpuj blu, por edhe një të kuq.
- Edhe unë do të doja të kisha një ngjyrë tjetër, - pëshpëriti një pumpu i vogël, mbylli sytë dhe mendoi ngjyrën e verdhë të ndezur të lules verdhashkë buzë përroit.

Kam dashur prej kohësh një gëzof të gjelbërt, - pohoi një pumpu i madh. Vetëm se deri tani nuk kam guxuar ta them këtë.

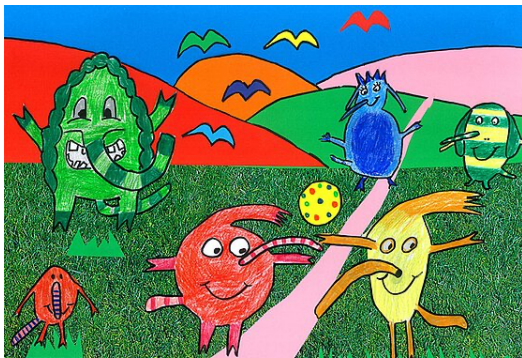
Pumpu i madh mbushi një kazan me ujë, mblodhi barishte të ndryshme dhe i hodhi në të.
Shumë shpejt uji u bë i gjelbër dhe pumpu i madh u fut në kazan.
U përdrodh dhe u kthye me kujdes; herë kishte të ndenjurit me bishtin nën ujë, herë kokën me feçkën.

Dhe nuk zgjati shumë, kur nga kazani doli një pumpu i gjelbër.

E pa veten nga koka deri te maja e këmbëve dhe i qeshi fytyra.

- Epo, unë nuk e di, - murmuriti një pumpu i vjetër, - ne pumpujt kemi qenë gjithmonë blu. Dhe mendoj, se kështu duhet të qëndrojmë.

- Ti mund të qëndrosh prapëseprapë blu, - iu përgjigj Pumpu i gjelbër. Por mua më pëlqen gëzofi i gjelbër më shumë se ai blu.

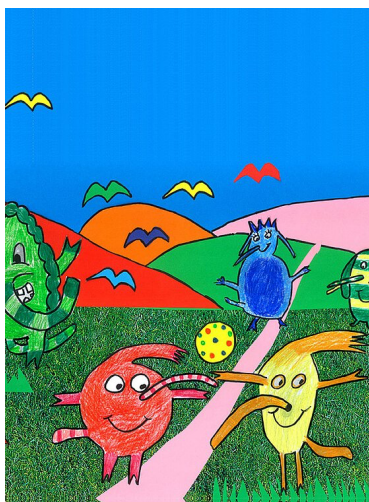

Edhe të tjerë ngjyrosën gëzofin e tyre në javët të ardhshme dhe shumë shpejt pati pumpuj me ngjyra të ndryshme.

Vendi i Kokokakas ishte më shumëngjyrësh se kurrë më parë.

Shumicës së pumpujve i pëlqeu kjo gjë më shumë se bluja monotone, madje edhe disave prej tyre të cilët donin ta mbanin gëzofin e tyre blu.

Pumpu i kuq më në fund u ndje mirë mes pumpujve të tjerë shumëngjyrësh dhe tani ishte shumë i lumtur.

Fund